

અમદાવાદ [illegible]

પ્રેસમાં

પ્રત [illegible]

ગરબાવળી.

અથ આનંદનો ગરબો.

આહા આજ મુંને આનંદ વાધ્યો અતિ ઘણો મા,
ગાવા ગરબા છંદ બહુચર માત તણો મા. ૧
અલવે આળપંપાળ આપિક્ષા આણી મા,
દો ઇચ્છા પ્રતિપાળ દો અમૃત વાણિ મા. ૨
સ્વર્ગ મૃત્યુ પાતાળ વાસ સકળ તાહરો મા,
બાળ કરી સંભાળ કર ઝાલો મારો મા. ૩
તોતળા મુખ તંન તો તો તો કહે મા.
અર્ભક માગે અંન નિજ માતા મન લહે મા. ૪
નહિ સવ્ય અપસવ્ય કહિ કાંયે જાણું મા,
કળી કાહાવા કવ્ય મન મિથ્યા આણું મા. ૫
કુલજ કુપાત્ર કુશીલ કર્મ અકર્મ ભર્યો મા,
મુરખ મન વહે મીન રસ રટવા ઉચર્યો મા. ૬
મુઢ પ્રમાણે મત્ય મન મિથ્યા માપી મા,
કોણુ લહે ઉતપત્ય વિશ્વ રહ્યાં વ્યાપી મા. ૭
પરાક્રમ પર્મ પ્રચંડ પ્રબળ ન પલ પ્રીછુ મા,
પુરણ પ્રગટ અખંડ અજ્ઞ થકો ઇચ્છુ મા. ૮
અરજુન ઓછો પાત્ર અકલ કરી આછુ મા,

પાંમુ નહીં પળ માત્ર મન જાણુ નાણુ મા. ૯
રસના યુગમ હજાર ન રટતાં હાર્યો મા,
કહી અંશ લગાર લેઇ મન મથ માર્યો મા. ૧૦
મારકુંડ મુનીરાય મુખ માહાત્મ ભાખ્યુ મા.
જય મુનિ રખી જંત્રાય ઉર અંતર રાખ્યુ મા. ૧૧
અણુ ગણુ ગુણુ ગતિ ગાત ખેલ ખરો ન્યારો મા.
માત જાગતી જોત જળહળતો પારો મા. ૧૨
જશ તૃણ વન ગુણ ગાથ કહુ ઉંડળ ગુડળ મા,
ભરવા બુદ્ધી બે હાથ ઓસામા ઉંડળ મા ૧૩
પાગ નમાવી શીશ કહુ ઘેલુ ગાંડુ મા.
માત ન ધરશો રીસ છો ખોટુ ખાડું મા ૧૪
આદ્ય નિરંજન એક અગમ અકળ રાણી મા,
તુથી અવર અનેક વિસ્તરતાં જાણી મા. ૧૫
શક્તી સરજવા શ્રષ્ટ સેજ સ્વભાવ સ્વરૂપ મા,
કિંચિત કરૂણા દ્રષ્ટ કૃત કૃત કોટિ કલ્પ મા. ૧૬
માતંગી મન મુક્ત રમવા મન દીધુ મા,
જોવા જુક્ત અજુક્ત ચૌદ ભૂવન કીધું મા ૧૭
નીર ગગન ભુતેજ સેજ કરી નીરમ્યાં મા,
મારૂત વસ્ર જે જે ભાંડ કરી ભરમ્યાં મા. ૧૮
તતક્ષણ તનથી દેહ ત્રેંણ કરી પેદા મા,
ભવ કૃત કરતા જેહ સરજે પાળે ખેદા મા. ૧૯
પ્રથમ કર્યા ઉચ્ચાર વેદ ચાર વાચક મા,

ધર્મ સમસ્ત પ્રકાર ભુ ભણુતા લાઇક મા. ૨૦
પ્રગટ પંચમા ભુત અવર સરવ જે કૈ મા,
મુકત સર્વ સંયુક્ત શક્ત વિના નહીં કો મા. ૨૧
મૂળ મહી મંડાણ મહંમાયેશ્વરી મા.
યુગ સચરાચર જાણુ જે વિશ્વેશ્વરી મા. ૨૨
જળ મધ્યે જળસાંઈ પોઢયા જુગજીવન મા,
બેઠા અંતરીક્ષ આઈ ખોળે રાખી તન મા. ૨૩
વ્યોમ વિમાનનિ વાટય ઠાઠ ઠઠયો આછો મા,
ઘટ ઘટ સરખો ઘાટ કાચ્ય બન્યો કાચો મા. ૨૪
જનમ જનમ અવતાર આકારે જાણી મા,
નીરમીત હીત નર નાર નખશીખ નારાયણી મા.૨૫
પતંગ પશુ પક્ષી પ્રથક પ્રથક પ્રાણી મા,
યુગ યુગમા જાંમી રૂપ રૂદ્રાણી મા. ૨૬
ચક્ષુ મધ્યે ચૈતન્ય વચ આસન ટીકી મા,
જણાવવા જન મન મધ્ય માતાકીકી મા. ૨૭
અનચર ત્રણચરણ વાયુ ચર વારી ચરતા મા,
ઉદર ઉદર ભરી આયુ તુ ભવની ભરતા મા. ૨૮
રજો તમોને સત્વ ત્રીગુણાત્મા ત્રાતા મા,
ત્રીભુવન તારણ તત્વ જક્ત તણી જ્ઞાતા મા. ૨૯
જ્યાં જ્યમ ત્યાં ત્યમ રૂપ તેં ધાર્યા સઘળે મા.
કોટી કરેથા ભુપ કો તુજને ન કળે મા. ૩૦
મેરૂ શીખર મહીમાય ધોળાગઢ પાશે મા.

બાળી બહુચર માય આદ્ય વાસે વાસો મા. ૩૧
ન લહે બ્રંહ્મા ભેદ ગુહ્ય ગતિ તાહેરી મા.
વાણિ વખાણે વેદ શી મતિ માહેરી મા. ૨૩
વિષ્ણુ વિમાસી મંન ધન્ય એમ ઉચરીયા મા.
અવર ન તુજથી અન્ય બાળી બહુચરીયા મા. ૩૩
માણે મન મહેશ માત મયા કીધે મા,
જાણે સુરપતિ શેષ સહુ તારે લીધે મા. ૩૪
સહસ્ત્ર ફણાધર શેષ સક્ત સબળ સાધી મા,
નામ ધર્યું નાગેશ કિરતી તો વાધી મા. ૩૫
મચ્છ કચ્છ વારાહ નરસિંહ વામન થઈ મા,
એ અવતારો તારાય તે તં તુ મઈ મા. ૩૬
ફરાસુરામ શ્રી રામ રામ બળી બળજે મા,
બુધ કલંકી નામ દશવિધ ધારી હેલે મા. ૩૭
મધ્ય મથુરાથી બાળ ગોકુળ તો પોતું મા,
તેં નાંખી મોહોજાળ બીજુ કોઇ નોતું મા. ૩૮
કૃષ્ણ કૃષ્ણ અવતાર કળિ કારણ કીધું મા,
ભક્તિ મુક્તિ દાતાર થઈ દરશણ દીધું મા,
ચંદલ વપુશક્ નાર્ય નહીં પુરૂષાં પાખુ મા,
એ આશ્ચર્ય સંસાર શ્રુતિ સંમૃતીએ ભાખું મા. ૪૦
જાણ્યે વિંઢળ ઠાથ જક્ત કહે જુક્ત મા,
માત મોટો મહિમાય ન લહે ઈંદ્ર ભગત મા. ૪૧

મેરાંમણુ મથનેર કીધા રવૈયો ક્ષીરમાં મા,
આકર્ષણ એક તર વાસુકીના નેતર મા. ૪૨
સુર સંકટ હરનાર સનકંદ સનસુખ મા,
અવિગત અગમ અપાર આનંદીનિધ સુખ મા. ૪૩
સનકાદીક મુની સાથ સેવી વિધ્ય વિધ્યે મા,
આરાધી નવનાથ ચોરાસી સીધે મા. ૪૪
આવી અયોધ્યા ઇશ નામી શીંશ વળ્યાં મા,
દશ મુસ્તક ભુજ વીશ હેઠી સિત મળ્યાં મા. ૪૫
નૃપ ભીનકનિ કુમાર તમ પુંજ પામી મા,
રુકમણી રમણ મોરાર મન ગમતા સ્વામી મા. ૪૬
રાખ્યા પાડુ કુનાર છાના તી સંગે મા,
સ્વ-સર એક બાર વાન્યા તમ અંગે. ૪૭
બાંધ્યો તન પ્રદ્યુમન છૂટે નહીં કોઈથી મા.
સમરી પુરી સલબાન ગયો કાળા ક્રેડથી મા. ૪૮
વેદ પુરાણ પ્રમાણ શાસ્ત્ર સકળ સાખી મા,
શક્ત સકળ મંડાણ સરવ રહ્યાં રાખી મા. ૪૯
જે જે જાગ્યા જોઇ ત્યાં ત્યાં તું નેત્રી મા,
સમ વીભ્રમ મતિ ખોઈ કહી ન શકું કેવી મા. ૫૦
ભૂતિભવિષ્ય વર્તમાન ભગવંતી તું ભવની મા,
આધ મધ્ય અવસાન આકાશે અવની. ૫૧
તિમર હરણ શશિસુર તે તારો ધોખો મા,
અમિ અગ્ની ભરપુર થઇ શોખો પોખો મા. ૫૨

ખટ ઋતુ ખટ રસ માસ દ્વાદશ પ્રતિબંધે મા,
અંધકાર ઉજાશ અનુક્રમ અનુ સંધે મા. ૫૩
ધરથી તુ ધન ધન્ય ધ્યાન ધરે નાવે મા;
પાલણ પ્રજા પ્રજન અણગીતવ આવે મા. ૫૪
સકળ શ્રષ્ટ સુખદાઇ પયદધી ઘૃત માંયે મા,
સમને સરસરસાઇ તુ વિના નહીં કાંયે મા. ૫૫
સુખ દુખ એ સંસાર તારાં ઉપનાવ્યાં મા,
બુદ્ધ બળ ને બલિહાર ઘાણું ડાયાં વાયાં મા. ૫૬
ક્ષુધા ત્રશા નિદ્રાય લઘુચૌવા વૃધા મા,
શાંતિ સુર ક્ષમાય તુ સઘળે શ્રદ્ધા મા. ૫૭
કામ ક્રોધ મોહ લોભ મદ મચ્છર મમતા મા,
ત્રષ્ણા સ્થીર્થઇ થોભ શાંતી ને સમતા મા. ૫૮
અર્થ ધર્મને કામ મોક્ષ તું મંમાયા મા,
વીશ્વ તણો વિશરામ ઉર અંતર છાયા મા. ૫૯
ઉદે ઉદ્ધારણ અસ્ત આધ અનાદેની મા,
ભાષા ભુર સમસ્ત વાક વિવાદની મા. ૬૦
હરખ હાસ્ય ઉપહાસ્ય કાવ્ય કવિત વિતતુ મા,
ભાવ ભેદ નિજ ભાસ્ય ભ્રાંત ભલે ચિતતુ મા. ૬૧
ગીત નૃત્ય વાજીંત્ર તાલ તાન માને મા,
વાણિ વિવિધ્ય વિચિત્ર ગુણ અગણિત ગાને મા. ૬૨
રતિરસ વિલાસ વિલાસ આશ સકલ જગની મા,

તન તન મન મધ્ય વાશ મહંમાયા મગની મા. ૬૩
જાણુ અજાણે જકત બે બાધા જાણે મા,
જીવ સકળ આશક્ત સહુ સરખું માણે મા. ૬૪
દિવ્ય દિવ્ય ભોગ અનાદ જગ દાખ્યું ચાખ્યું મા,
ઘ્રત સુણતાં તે સ્વાદ પદ પોતે રાખ્યું મા. ૬૫
ઝડ થડ સાખા પત્ર પુષ્પ ફળે ફરતી મા,
પરમાણુ એક માત્ર પ્રતીવાસર ચળતી મા. ૬૬
નીપટ અટપટી વાત નામ કહું કોનું મા,
સુરજી સાતે ધાત માત અધીક સોનું મા. ૬૭
રત્ન માણી માણેક નગ મગીયાં મુક્તા મા,
આભા અધિક અટંકે અન્યન સંયુક્તા મા. ૬૮
નીલપીત આરક્ત શામ શ્વેત સુરખી મા,
ઉભય વ્યક્તા વ્યક્ત જક્ત જને નરખી મા. ૬૯
નગજે અધીકુળ આઠ હિમાચલ આદે મા,
પવન ગવન ઠઠી ઠાઠ અરચીન તું સાધે મા. ૭૦
વાપી કૂપ તળાવ તુ સરીતા સીંધુ મા,
જળ તરણ જળ નાવ તુ તારણ બંધુ મા. ૭૧
વનસ્પતિ ભાર અઢાર ભૂ ઉપર ઉભાં મા,
ક્રત ક્રત તુ કીરતાર કોશવિધાં કુંભાં મા. ૭૨
જડચેતન અભીધાન અંશ અંશ ધારી મા,
માનધ સોટે ,માન્ય તે કરણી નારી મા. ૭૩

વરણુ ચાર નિજ કર્મ ધર્મ રહિત સ્થાપી મા,
અંને બાર અધર્મ અનુચર વર આપી મા. ૭૪
વાડવ વન્હીં નિવાશ ગુખ માતા પાતે મા,
તૃપ્તે તૃપ્તે શ્વાશ માત જગન્ન જોતે મા. ૭૫
લક્ષચોરાસી જંત સહુ તારા કીધા માં,
આપ્યો અસુરનો અંત દંડ ભલા દીધા મા. ૭૬
દુષ્ટ દમ્યા કહિ વાર દારૂણ દુખ દેતા મા,
દૈત્ય કર્યા સંહાર ભાગ યગન લેતા મા. ૭૭
મુખ્ય કરણ સંસાર કર ત્રિશુળ લિધું મા,
ભોમ્ય તણે શિર ભાર હરવા મન કિધું મા. ૭૮
બહુચર મુખ્ય ઉદાર ખળખોળી ખાવા મા,
સંત કરણ ભવપાર સાંધ્ય કરે સાવા મા. ૭૯
અધમ ઓધારણ હાર આસનથી ઉઠી મા,
રાખણ યુગ વહેવાર બંધ્ય બાંધી મૂકી મા. ૮૦
આણી મન આનંદ મા માંડે પગલા મા,
તેજ પુંન્ય રવિ ચંદ્ર દેનાંનાં ડગલાં મા. ૮૧
ભર્યાં કદમ બે ચ્યાર મદમાતી મદભર મા,
મનમાં કરી વિચાર તેડાવ્યો અનુચર મા. ૮૨
કુરકટ કરીયો રાહ કરૂણા કર ચાલી મા,
નખ પંખિમય લોહ પગ પૃથ્વી હાલી મા, ૮૩
ઉડીને આકાશ થઇ અદભુત આવ્યો મા,

અઠક્ષણમાં એક સ્વાસ અવનિતળ લાવ્યો મા. ૮૪
પાપિ કરણનિ પાત પ્રથ્વીપડ માંહે મા,
ગોઠયું મન ગુજરાત્ય ભિલાં ભડ માંહે મા. ૮૫
સોળિ ભવાનિ માય ભાવ ભર્યા ભાળે મા,
કીધી ઘણી કૃપાય ચુંઆળે આળે મા. ૮૬
નવખંડ ન્યાળિ નેટ નજર વજર પેઠી મા,
ત્રૈણ ગામ તર ગોઠય ઠેઠય અડી બેઠી મા. ૮૭
શેવક સારણ કાજ સલખનપુર સેરે મા,
ઉઠયો એક અવાજ ડેડાણા નેડે મા. ૮૮
આવ્યાં અશરણાં સરણ અતિ આનંદ ભયા મા,
ઉદિત મુદિત રવી કર્ણ દશ દિશ જશ પ્રસર્યા મા. ૮૯
સકળ સમ્રધિ સુખ માત બેઠાં ચિત સ્થિર થૈ મા,
વસુધા મધ્ય વિખ્યાત વાત વાયુ વિધ ગઈ મા. ૯૦
જાણું જક્ત બધ્ય જોર જન જનુનિ જોખે મા,
અધિક ઉરાડયો શોર વાશ કરી ગોખે મા. ૯૧
ચાર ખુંટ ચોખાંણ્ય ચરચા એ ચાલિ મા,
જન જન પ્રત્ય મુખ વાણ્ય બહુચર બરદાળી મા. ૯૨
ઉદો ઉદો જેકાર કિધો વવખંડે મા,
મંગળ વરત્યા ચાર ચૌદે બ્રહ્માંડે મા. ૯૩
ગાજ્યા સાગર સાત દુધે મેહે તુઠયા મા,
અધમ અધર્મ ઉતપાત તે કિધા જુઠા મા. ૯૪

હરખ્યા સુરિનર નાગ મુખ જોઈ માતાનું મા,
અવલોકી અનુરાગ મન મુનિ સરખીનું મા. ૯૫
નવગ્રહ નમવા પાય પાગ્ય પળિ આવ્યા મા,
ઉપર ઉતારવા કાજ મણિ મુક્તા લાવ્યા મા. ૯૬
દશ દિશાના દિગપાળ દેખિ દુખ વાગ્યા મા,
જન્મ મરણ જંજાળ જીતિ સુખ પાગ્યા મા. ૯૭
ગુણ ગાંધર્વ જશ ગાન નૃત્ય કરે રંભા મા,
સ્વર સુણનાં તે કાન ગત થઈ ગઇ થંભા મા. ૯૮
ગુણનિધિ ગરબો એહ બહુચર મા કેરો મા,
ધારે ધરીને દેહ સુફળ ફરે ફેરો મા. ૯૯
પામે પદારથ પાંચ શ્રવણે શાંભળતાં મા,
ન આવે ઉની આંચ દાવાદળ બળતાં મા. ૧૦૦
શસ્ત્ર ન લેદે અંગ આદ્ય સક્ત શાખે મા,
નિત નિત નવલે રંગ શમ દમ ક્રમ પાખે મા. ૧૦૧
જળ જેં અનઘ અઘાત ઉતારે બેડે મા,
ક્ષણ ક્ષણ નિશદીન પ્રાત સંકટ બધ્ય ફેડે મા. ૧૦૨
ભુત પ્રેત જાંખુક વંતર ડાકેણિ મા,
ના આવે આડી અચુક શામા શાકેણી મા. ૧૦૩
ચરણ કરણ ગતિ ભંગ ખુંગ પુંગ વાળે મા,
ગુંગ મુંગ મુખ અંગ અબધ બધિ ટાળે મા. ૧૦૪
સેગુવિહોણા નેણ નેણા તું આપે મા,

પુત્ર વિહોણા કેણુ મેણા તુ કાપે મા. ૧૦૫
કળિ કલ્પતરૂ ઝાડ જે જાણે તેને મા,
ભકત લડાવે લાડ પાડ વિના કેને મા. ૧૦૬
ગટ પુરૂષ પુરસાઈ તું આલે પલમાં મા,
ડાલે દોર ઠકરાઇ ઘો દલ હલબલમાં મા. ૧૦૭
નિરધનને ધન પાત્ર તે કરતા તું છે મા,
રોગ દોશ દુખ માત્ર તું હરતા શું છે મા. ૧૦૮
હય ગજરથ સુખપાલ આલ વિના અજરે મા,
બરદે બહુચર બાળ ન્યાલ કરે નજરે મા. ૧૦૯
ધર્મ ધન ધન્ય ધાન્ય ન ટળે ધામ થકી મા,
મહિપતિ મુખ દે માન્ય માના નામ થકી મા. ૧૧૦
નરનારી ધરી દેહ જે તે કો ગાશે મા,
કુમત્ય કૃત તતખેહ થઈ ઉડી જાશે મા. ૧૧૧
ભગવતિ ગીત ચરિત્ર જે સુણશે કાને મા,
થઈ કુળ સહિત પવિત્ર ચડશે વૈમાને મા. ૧૧૨
તુંથી નથી જે વસ્ત જેથી તું તરપું મા.
પુરણ પ્રગટ પ્રશસ્ત શી ઉપમા અરપું મા. ૧૧૩
વારંવાર પ્રણામ કરજોડી કિજે મા,
નિરમળ નિશ્ચે નામ જન નિશદિન લિજે મા. ૧૧૪
નમો નમો જગ માત સહસ્ત્ર નામ તારાં મા,
માત તાતને ભ્રાત તુ સરવે માહરા મા. ૧૧૫

સંવત શતદશ સાત નેવું ફાલગુણ સુધે મા,
તિથી ત્રિતીયા વિક્ષાત ઇનિ વાસર બુધે મા. ૧૧૬
રાજનગર નિજ ધામ પુર નવિન મધ્યે મા,
આઈ આદ્ય વિશ્રામ જાણે જગ બધે મા. ૨૧૭
કરચ દુર્લભ શુર્લભ રંક સહુ છેવાડો મા,
કરજોડી વલ્લભ કહે ભટ મેવાડો મા. ૨૧૮

પંચતીર્થીનો ગરબો.

રાગ મારૂની દેશી.

શેવા શેવાને અંબે આરાસુરી, માની ચાકરી ચોખી ખરીઃ
માના દરશનથી ચીંતા ટળીરે, આઈ આશા પુરો મા અંબીકા.
આઇ. ૧
ગણપતીનું દરશણ કીજીએ, રિદ્ધી સિદ્ધી માગીને લીજીએ;
માના મંદિર હાથા દીજીએરે. આઇ. ૨
માનું ચાચર અતી અળીઆમણું, શોભા તે તેની શું વર્ણવું;
માને દુરથકી દેખી નમુંરે. આઇ. ૩
વાવ્યના નીરમળ નીર છે, ચાચર ખેચર વીર છે;
ત્યાંતો ભેરવો રણ ધીર છે આઇ. ૪
અંબે આરાસુર વાસો વસે, માજી સિંહાસન બેઠાં હસે;
અંબા શેવકની વારે ધસેરે. આઇ. ૫

વાઘ ઉપર બેશી મા સંચરે, એક દીવસમાં ત્રણ રૂપ ધરે;
દુ:ખીયાનાં દુ:ખ સહેજે હરે. આઇ. ૬
બ્રંહ્મા તો તાહારી સ્તુતી કરે, વિષ્ણુ તો તાહારૂ ધ્યાન ધરે;
શીવજી પણ ગુણ ગાઇ ઠરેરે. આઇ. ૭
માનુ માનસરોવર ન્યારૂ છે, બેની અજાઇનું દરશન સારૂ છે;
સર્વને સેવક મન પ્યારૂ છેરે આઇ. ૮
સરસ્વતીમા જઇને નાહીશું, તેથી દેહે તો નીરમળ થાઇશુંરે;
બાવા કોટેશ્વરન [illegible]ગ ગાઇશુંરે: આઇ. ૯
માજી વીશ્વંભરી વીઘ્ને હરી, [illegible]ની જ્યોતે ખરી:
માયે વિમળ[illegible] ૧૦
કરૂ સ્તુતી જે કરૂણા કીજીએ, [illegible]પા તે લીજીએ:
અંબે આઇ મા દરશન દીજીએરે. આઇ. ૧૧
જે કોઇ ગાયે શિખેને સાંભળે, તેનાં પાપ સઘળાં પરજળે;
મા માઇ તો નિશ્ચય મળેરે. આઇ. ૧૨
પુજા કરીને ચાચર જે રમે, ચાચર રમીને માને નમે;
કહે નાનો અંબાને ગમેરે. ૧૩

થાળ.

આરોગો બહુચરાજી મોરી માય,
જેમ જન તાહરા સુખીયા થાય મા. ૧
કનક કળશ ગંગાજળ ભરી,
બહુચરાજી આગળ થાળજ ધરીમા. ૨

દ્રાક્ષ ચારોળી બદામો અખોડ,
પીસ્તાં લીંબુને પાકાં બોરમા. ૩
સીંગોડાં સાકર શેલડી,
ખડબુચ્યાં આંબા કાકડીમા. ૪
મગના લાડુને ઘેબર સાર,
પેંડા ઘારીને દુધપાક મા. ૫
ખારાં નાખાંને તમ તમાં,
આદુ લીંબુને માંહ કરમદ ઘણાંમા. ૬
શ્રીફલ આરોગો લેજોરે ભોગ,
અનેક અનેકના સર્વ સંજોગમા. ૭
ખીર ખાંડ ધ્રત પોળી સાર.
આરોગો બહુચરાજી કંસાર મા. ૮
લેંચી લાપશીને ચુરમાં,
વડાં વેડમીને શાકજ ઘણાંમા. ૯
દાળ શાક ધ્રત પુરણ કરી,
આરોગો બહુચરાજી ચીત ધરીમા. ૧૦
કેસર કમેજ ભર્યાં ભરપુર,
જીરા રસ માજી જમીએ કુરમા. ૧૧
દુધ કઢયાં લેઇ આગળ ધર્યાં,
ઘુંટ ભરીને માયે આચમન કર્યાં મા. ૧૨
આરોગીને ઉઠયાં મોરી માય,
જુઠ રહ્યાં તે જન માગી ખાયમા૦ ૧૩

સિંહાસન ઉપર સુંદરી,
બેઠાં માત સકળ પરવરીમા૦ ૧૪
બેહેકે બરાસે બીડી કરી,
આનંદે માયે મુખમાં ધરીમા૦ ૧૫
એક એક આગળ ઢોળેરે વાય,
એક એક આગળ નૃત્યજ થાયમા૦ ૧૬
વાજે પંચ શબ્દ નીશાન,
ભેર ભુંગળ વાજે પરીમાણુમા૦ ૧૭
સકલ મનોર્થ પુરો મોરી માય,
બેઉ કરજોડીને વલ્લભ ગાયમા૦ ૧૮

આરતી.

જે જે બહુચર માત, જે જે અંબે માત જે જુગપટરાણીમા.
જે જુગ. ૧
આરતી અમરાવની મા રની મન મોહાણી. જય જય. ૧
સ્ફાટીક જડીત્ર મણી નંગ, કુંજ કરે ત્યાલી મા, કુંજ.
કરપુરા કૃત જ્વલ, જળહળ અજુવાળી. જય જય. ૨
પંચમુખી અતી અદભુત, પુષ્પાક્ષત અરચી મા, પુષ્પા.
પરીમળ પ્રબળ પરમ રૂચી, સુચી ચંદન ચરચી. જય જય. ૩
જળહળ નીરમળ જોત, અકળ સકળ વ્યાપી મા, અકળ.
ત્રિભુવની તીમીર નીવારણ, તારણ પશુ પાપી. જય જય. ૪
ચંગ મૃદંગ ઉપંગ સુ વાસ વિણા વાજે, મા, વાસ.
તાલ રસાલ વિશાલ શુ શબ્દ ગગન ગાજે. 'જય જય. ૫

ગાન કરે કિન્નર નીત્ય, ઉરવશી ઉરૂ મીના મા, ઉર.
ગુણ ગાંધર્વ સમરે મા, પુનર સુમર પણા. જય જય. ૬
વ્યોમ વૈમાન વીરાજીત, સુર સુંદરી સંગે મા, સુર.
ગીંદા ઊદો જય કહેછે, હૈયામાં રંગે. જય જય. ૭
સુમન સુમન કીન વરસી તેહ, હરખીન હૈયે હરખીમાં, હરખીન
અંતર અતી આનંદે, નીજ અંતર હરખે. જય જય. ૮
ચતુરાનન પંચાનન, ષડઆનન ખાંતે માં, ષડ.
સનમુખ મુખ નીત્ય હરખીન, ભગ્ન ભલી ભાતે. જય જય. ૯
પનંગ પશુ પક્ષી નીત્ય, પશુપતી પ્રેમ ભર્યા મા, પશુ.
આરતી વંદન કારણ, વાયુ વીધવીધ વિચર્યાં. જય જય. ૧૦
માહાત્મ મહોત્મ, મહાત્મ. બળ કેત કીધાં મા, બળ.
ભગત અભય પદ નીરખે, ભીમશું ભવ કીધાં. જય જય. ૧૧
નીજ જન તન મન રંજન ગંજન પદ પોતે મા, પદ.
ભુતળ ભુપતી ભુર ભલ ભલાં કીધાં જોતે. જય જય. ૧૨
લક્ષ ચોરાશી જંત, અનંત અલ્પ મતિના મા, અનંત.
આરતી શબ્દ શ્રવણે સુણી સરવ સુલભગતીના. જય જય. ૧૩
ભાવ કુભાવ વસુભાવશુ, નીત્ય આરતી ગાશે મા, નીત્ય.
નરનારી અવતારી, સુકીત સફળ થાશે. જય જય. ૧૪
ચૌદભુવન પતી તુ ધણી, ચૌદભુવન માંહી મા, ચૌદ.
વલ્લભભટ વરણવે મા, પત સાહો બાંહે. જય જય. ૧૫